

tigt. At der i en saadan Tale kan ligge nogen Lidenskab eller stærk Stemning, kan i og for sig ikke være nogen Fejl, naar man synes, at Sagen ikke er, som den bør være. At man, idet man fremfører sin Protest mod en saadan Sag, lægger lidt Lidenskab i sin Stemme, kan neppe være saarende for nogen, tværtimod forekommer det mig, at det er et Udtryk for, at man virkelig føler for den Sag, man taler for. Om det ærede Medlem skulde være i Stand til med samme Stemning at forsvare Skatten, skal jeg overlade til ham selv. Idet jeg for øvrigt maa sige, at jeg nærer den største Sympati for det ærede Medlem som Kollega her i Tinget, maa jeg maaske sige, et naar det ærede Medlem vil tage „Nationaltidende“, altsaa et godt Højreblad — ja, jeg ved jo ikke, om det ærede Medlem opfatter det som saa godt som maaske andre, Medlemmerne af den anden Afdeling af Højre, men under alle Omstændigheder vil det ærede Medlem indrømme mig, at det er et gammelt københavnsk Højreblad —, vil det ærede Medlem se, at dette Blad har udtalt sig om Forlystelsesskatten i meget stærke Udtryk, idet det absolut ikke har kunnet finde, at denne Skat var retfærdig, og betegner den netop som en kulturfjendtlig Skat. Jeg vil sige, at jeg i Modsætning til det ærede Medlem fra Svendborg deler dette Højreblads Mening.

Johan Knudsen: Maa jeg ikke gøre det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) opmærksom paa, at jeg her i Salen og i Betænkningen har sagt, at ogsaa efter min Mening burde denne Skat rettest ordnes ved kommunal Foranstaltning til Fordel for de kommunale Kasser.

Rode: Jeg søgte ogsaa kun at paa-vise, at det ærede Medlem ved sit Forslag havde leveret et godt Bevis for, at dette var det rigtige.

Ordføreren (Jerichow): Jeg vil gerne tillade mig et Par kortfattede Bemærkninger i Anledning af de fremkomne Udtalelser.

Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) drog nogle vidtgaaende Konsekvenser af, at man overhovedet havde valgt dette Skatteobjekt. Jeg skal ikke komme videre ind paa det, men naar det ærede Medlem f. Eks. nævner Sukkerfabrikkerne som en Virksomhed, der vilde være meget udsat for Beskatning,

efter at denne Lov var vedtagen, skal jeg dog henlede Opmærksomheden paa, at Sukkerfabrikkerne netop høre til de beskattede Virksomheder, der ere stillede paa ganske lignende Maade som Teatrene m. v., idet de overvælte den Skat, der lægges paa dem, paa Forbrugerne, saa der er ikke just for dem slemme Konsekvenser.

Naar det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) navnlig vilde gøre stærkt gældende, at der var en Væsensforskel mellem en Stempelafgift og en Bruttoafgift, skal jeg bemærke, at jeg ikke kan erkende, der er en saadan Forskel. Stempelafgiften er en Afgift, der hviler paa Forbruget og overvæltet paa Forbrugerne. Men med Bruttoafgiften forholder det sig ganske lige saadan. Jeg indrømmer, at der er en vis Forskel, som der ogsaa er gjort gældende fra radikal Side, idet 15 pCts Bruttoafgift bliver omtrent 17,64 pCt. paa Grund af, at der bliver betalt i en vis Forstand en Skat af Skatten, idet Skatten der gaar ind i Forbruget. Men i øvrigt ser jeg ikke, at det gør nogen som helst principiel Forskel, om man tager Bruttoafgiften af det samlede Beløb, der er betalt ved Kassen, eller man tager den paa hver enkelt Bilet med samme Procent. Der er altsaa en numerisk Forskel, men ikke nogen principiel. Derfor er der heller ikke Tale om, at Stempelafgiften er en Skat, der væltes over; medens Bruttoafgiften er en Næringskat. Det forekommer mig ganske naturligt, at den, paa hvis Bruttoindtægt der hviler en Afgift, maa tage denne i Betragtning ved det almindelige Prisniveau, han sætter for, hvor meget der skal betales i Entré til de paagældende Forestillinger, og dette er en Overvæltning, hvormed der her regnes, og med Rette.

Naar det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) ligeledes mener, at det skulde være en aldeles afgørende Krænkelse af Skattens Princip, hvis man fritager Koncerter, skal jeg dog bringe i Erindring, at den højtærede Finansminister sagde, at han eventuelt kunde gaa med til at fritage Koncerter, fordi han ikke vilde være Principrytter, og naar det ærede Medlem vil se paa, hvilken Rolle Koncerterne have spillet i den københavnske Afgift hidtil, vil han se, at det i Virkeligheden er meget underordnede og smaa Beløb, der ere komne ind ad den Vej. Fra det Synspunkt kunde man maaske gaa med til at fritage dem. I og for sig er det selvfølgelig strengt taget et Brud paa Princippet, men som Hensigtsmæssighedsforanstalt-